

- 26 Адонія. А мене, мене рабъ-тъ ти, и Садока священникъ-тъ, и Ванайъ Иодаевъ-тъ сынъ, и Соломона рабъ-тъ ти, не покани. Отъ господара ми царь-тъ ли станъ това нѣщо, и не си объявилъ ты на рабъ-тъ си, кой ще сѣдне на прѣстолъ-тъ на господара ми царь-тъ вслѣдъ него?
- 27 И отговори царь Давидъ, и рече: Повыкайте ми Виесавее. И влѣзе при царя, та застанъ прѣдъ царя. И заклъ ся царь-тъ, и рече: "Живъ Господь, който избави душъ-тъ ми отъ всичко утѣсненіе, Непрѣмѣнно ꙗкото ти ся заклѣхъ въ Господа Бога Израилева, и рѣкохъ: Че Соломонъ сынъ ти ще ся възцари вслѣдъ мене, и той ще сѣдне вмѣсто мене на прѣстолъ-тъ ми, така ще направѣхъ въ тойзи день. Тогазы Виесавее, наведе ся съ лице-то до земѣхъ-тъ, та ся поклони на царя, и рече: "Да е живъ господарь-тъ ми царь Давидъ въ вѣкъ.
- 32 И рече царь Давидъ: Повыкайте ми Садока священникъ-тъ, и Наавана пророкъ-тъ, и Ванайъ Иодаевъ-тъ сынъ. И дойдохъ прѣдъ царя. И рече имъ царь-тъ: "Земѣте съсь себе си рабы-тъ на вашій-тъ господарь, та турѣте Соломона сына ми да сѣдне на мѣскъ-тъ ми, и низведѣте го въ Гіонъ: И ꙗнека го помажѣтъ тамъ Садокъ священникъ-тъ, и Нааванъ пророкъ-тъ, за царь надъ Израіля: и "за-трѣбѣте съ трѣбъхъ-тъ, и речѣте: Да е живъ царь Соломонъ. Тогазы ще възлѣзете вслѣдъ него, да дойде и да сѣдне на прѣстолъ-тъ ми: и той ще царува вмѣсто мене, и нему заповѣдахъ да е князь надъ Израіля, и надъ Іудъ. И отговори Ванайъ Иодаевъ-тъ сынъ, на царя, и рече: Аминь: Господь Богъ на господара ми царь-тъ така нека заповѣда. "Както быде Господь съ господара ми царь-тъ, така да е и съсь Соломона, и "да увеличи прѣстолъ-тъ му повече отъ прѣстолъ-тъ на господара ми царь Давида.
- 38 Тогазы слѣзе Садокъ священникъ-тъ, и Нааванъ пророкъ-тъ, и "Ванайъ Иодаевъ-тъ сынъ, и Хереѣцы-тъ, и Фелеѣцы-тъ, та турихъ Соломона на мѣскъ-тъ на царь Давида, и доведохъ го въ Гіонъ. И зѣвъ Садокъ священникъ-тъ рогъ-тъ ꙗсень елей-тъ отъ скинѣхъ-тъ, та ꙗ помаза Соломона. И всѣтрѣбихъ съ трѣбъхъ-тъ: и "рекохъ всичкы-тъ людіе: Да е живъ царь Соломонъ.
- 40 И възлѣзохъ всичкы-тъ людіе вслѣдъ него: и и свирѣхъ людіе-тъ съсь свирки, и веселяхъ ся съ голѣмо веселіе, и земля-та ся расѣдаше отъ гласове-тъ имъ.
- 41 И чу Адонія, и всичкы-тъ му поканени, като свършихъ да ядѣтъ. И когато чу Іоавъ трѣбный-тъ гласъ, рече: Какъ-тъ е тойзи гласъ отъ глѣчъ въ градъ-тъ? Като още говорѣше, ето, Іонаванъ, сынъ-тъ на Авіаѣара священникъ-тъ, дойде: и рече Адонія: Влѣзь; защото ты ꙗси храбръ мѣжъ, и носишь добры вѣсти. И отговори Іонаванъ и рече на Адоніѣхъ: Наистинѣхъ господарь-тъ ни царь Давидъ направи Соломона царь: И проводи съ него царь-тъ Садока священникъ-тъ, и Наавана пророкъ-тъ, и Ванайъ Иодаевъ-тъ сынъ, и Хереѣцы-тъ, и Фелеѣцы-тъ, та го турихъ на царскъ-тъ мѣскъ: И помазахъ го Садокъ священникъ-тъ и Нааванъ пророкъ-тъ въ Гіонъ за царь: и възлѣзохъ отъ тамъ веселяще ся, и градъ-тъ екижъ. Тойзи е гласъ-тъ, който чухте.
- 46 Още и "Соломонъ сѣднѣ на царскый-тъ прѣстолъ. И въззохъ даже слугы-тъ на царя да честитѣ на господара ни царь Давида, и рекохъ: "Богъ да освѣтли име-то на Соломона повече отъ твое-то име, и да увеличи прѣстолъ-тъ му повече отъ твой-тъ прѣстолъ: и "поклони ся царь-тъ върху одръ-тъ. И рече още царь-тъ така: Благословенъ Господь Богъ Израилевъ, "който ми даде днесь наследникъ сѣднѣлъ на прѣстолъ-тъ ми, и очи-тъ ми видѣтъ това.
- 49 Тогазы всичкы-тъ поканени, които бѣхъ съ Адоніѣхъ, уплашихъ ся, и станъхъ, та си отидохъ всякой въ пѣтъ-тъ си.
- 50 А Адонія ся уплаши отъ Соломоново-то лице, и станъ та отиде, и ꙗсень хванъ за рога-тъ на олтарь-тъ. И извѣстихъ на Соломона, и рекохъ: Ето, Адонія ся бои отъ царь Соломона: и ето, ся хванъ за рога-тъ на олтарь-тъ, и говори: Нека ми ся закъльне днесь царь Соломонъ, че не ще да умъртви рабъ-тъ си съ мечъ. И рече Соломонъ: Ако бѣде добръ мѣжъ, "ниго единъ космъ отъ космы-тъ му нѣма да падне на земѣхъ-тъ; но ако ся намѣри зло въ него, ще ся умъртви. И проводи царь Соломонъ, та го сведохъ отъ олтарь-тъ: и дойде, та ся поклони на царь Соломона: и рече му Соломонъ: Иди въ домъ-тъ си.

ГЛАВА 2.

- 1 И ꙗ приближихъ ся дни-тъ на Давида да умре: и зарѣча на Соломона сына си, 2 и каза: Азъ ꙗ отивамъ въ пѣтъ-тъ на всичкы-тъ земѣхъ: ꙗ ты ся крѣпи, и бж-

п 2 Пар. 4; 9.

р Ст. 17.

с Неем. 2; 3. Дан. 2; 4.

т 2 Пар. 20; 6.

з 2 Лѣт. 32; 30.

ф 1 Пар. 10; 1. 16; 3, 12.

2 Пар. 2; 4. 5; 3. Гл. 19;

16. 4 Пар. 9; 3. 11; 12.

х 2 Пар. 15; 10. 4 Пар. 9; 13.

11; 14.

и Ис. Нав. 1; 5, 17. 1 Пар.

20; 13.

с Ст. 47.

и 2 Пар. 8; 18. -23; 20—23.

и Исх. 30; 23, 25, 32. Псал.

89; 20.

в 1 Лѣт. 29; 22.

ы 1 Пар. 10; 24.

в 2 Пар. 18; 27.

л 1 Лѣт. 29; 23.

ю Ст. 37.

я Быт. 47; 31.

ж Гл. 3; 6. Псал. 132; 11, 12.

и ж Гл. 2; 28.

а 1 Пар. 14; 45. 2 Пар. 14; 11.

Дан. 27; 34.

—

а Быт. 47; 29. Втор. 31; 14.

б Ис. Нав. 23; 14.

с Втор. 17; 19, 20.